

— posolstvo knihy —

Prít

BOH – ELOHIM

אלהים

=

sila, ktorá ma vedie

JUBILEUM – JABAL

יָבֹל

=

chytíť sa vedenia, aby som sa dostal naspät' domov

11. – 13. verš:

Noémi však odvetila: „Moje dcéry, vráťte sa! Prečo by ste šli so mnou? Či ešte môžem porodiť synov, čo by vám mohli byť mužmi? Vráťte sa, dcéry moje, choďte, ja som už príliš stará na vydaj. Ak by som aj pripustila: Mám ešte nádej – a tejto noci by som sa vydala a porodila synov, čakali by ste azda, kým dorastú? Mali by ste sa preto zdržiavať a nevydať sa? To nie, dcéry moje! Veď moja trpkosť je väčšia ako vaša, lebo Hospodinova ruka doľahla na mňa.“

Ez 37, 15-22:

Potom mi zaznelo slovo Hospodina:

**„Ty však, človeče, vezmi si kus dreva a napíš naň:
,Júdovi a Izraelitom s ním spojeným.‘ Potom vezmi ďalšie drevo
a napíš naň: ,Drevo Efrajimovo Jozefovi a s ním spojenému
celému domu Izraela.‘ Spoj ich jedno s druhým do jedného
dreva a budú jedno v tvojej ruke. Keď sa ti prihovoria synovia
tvojho ľudu: ,Vysvetlíš nám, čo znamenajú tieto veci pre teba?‘**

**Povedz im: Takto vraví Pán, Hospodin:
,Hľa, ja beriem Jozefovo drevo, ktoré je v ruke Efrajima,
i s ním spojené kmene Izraela, položím naň Júdovo drevo,
urobím z nich jedno drevo a budú jedno v mojej ruke.
Drevá, na ktoré budeš písať, budeš mať vo svojej ruke
pred ich očami.'**

**Povedz im: Takto vraví Pán, Hospodin:
„Hľa, ja poberiem Izraelitov spomedzi národov, kam odišli,
zhromaždím ich odvšadiaľ a privediem na vlastnú pôdu.
Urobím z nich jeden národ v krajine na izraelských vrchoch
a jeden kráľ bude kráľom všetkých; nebudú už dvoma národmi
ani sa nebudú deliť na dve kráľovstvá.**

Posolstvo knihy Rút:

Spája sa **Naomi** (starý Izrael) a **Rút** (nevesta z pohanstva)
a **idú naspäť do domu chleba.**

---

14. – 15. verš:

Potom sa znova hlasito rozplakali.

Orpa pobožkala svokru a vrátila sa, ale Rút zostala s ňou.

Vtedy Noémi povedala: „Pozri, tvoja švagriná sa vracia k svojmu ľudu a k svojim bohom. Vráť sa a choď za ňou!“

---

16. verš:

Rút však povedala:

**„Nenúť ma, aby som ťa opustila a odvrátila sa od teba.
Kamkoľvek pôjdeš ty, ta pôjdem i ja, a kde budeš bývať ty,
budem bývať i ja. Tvoj ľud bude mojím ľuďom
a tvoj Boh bude mojím Bohom.“**

---

17. – 22. verš:

**„Kde zomrieš ty, tam zomriem i ja
a tam budem pochovaná! Nech ma Hospodin prísne potresce,
ako chce, ak by ma od teba odlúčilo niečo iné než smrť.“
Keď Noémi videla, že Rút je pevne rozhodnutá ísť s ňou,
prestala na ňu naliehať. Šli teda spolu, až prišli do Betlehema.
Po príchode do Betlehema sa k nim zhŕklo celé mesto.**

**Ženy sa spytovali: „Je to Noémi?“ Ona im odpovedala:
„Už ma nevolajte Noémi, volajte ma Mara, lebo Všemohúci
mi pripravil veľa trpkostí. Odišla som plná, ale Hospodin
ma privádza späť prázdnu. Prečo by ste ma mali volať Noémi,
keď sa Hospodin obrátil proti mne a Všemohúci dopustil
na mňa nešťastie?“ Tak sa Noémi vrátila z moábskych polí
so svojou nevestou, Moábčankou Rút. Do Betlehema prišli vtedy,
keď sa začínala žatva jačmeňa.**

---

posolstvo knihy

Riit

2022 © www.jesua.sk

Ješua

Ježišova škola učeníctva